num Alia enunciatio. alia questio. alia ꝓpositio ꝛc.

Quid est enunciatio. questio ꝓpositio. ꝑmissa. ꝯclusio

Nũciatio aut q̃stio ꝓpositio ꝛ ꝯclusio idẽ sᷓt realr̃ sꝫ differũt rõne. Dicit̃ em̃ enũciatio cũ absolute sumit̃ ꝛ pronunciat̃. vt hõ est albus. Questio qñ ꝑ modũ interrogationis ab oppponẽte ꝓponit̃. vt sic hõ est albꝰ. Dicit̃ aũt ꝓpositio vt sumit̃ ad aliq̃d ꝯcludendũ. vt sic omnis hõ est albꝰ ꝛ sortes est homo. igit̃ sortes est albus. Et ipsa ꝓpositio in q̃tũ assumit̃ ad inferendũ ꝯclusionem. dicit̃ ꝑmissa eẽ in q̃tum in ordine sylogistico p̃cedit cõclusionẽ. Dicit̃ autẽ ꝯclusio inq̃tũ sylogistice ꝯcludit̃ ex ꝑmissis. sic habens colorem disgregatiuũ visus est albus. hõ est hm̃oi. igit̃ homo est albus. Et ista eadẽ ratio. Enunciatio. questio. ꝛ ꝓpositio. premissa cõclusio. respectu quoꝝ orõ est genus. tamẽ h̃ noĩa eidem ꝯueniunt diuersis respectibus.

Quid est diffinitio ꝛ descriptio. Capi. CCXCVIII.

Diffinitio aũt est oratio quid est eẽ significans. i. indicans ꝛ dicens naturam rei. Hoc aũt potest fieri dupliciter. Unoꝰ ꝑ essentialia rei. Et sic dat̃ ꝑ genus ꝛ differentias ꝓximas. ꝛ tũc habet ꝓprie rõnẽ diffinitionis. Et sic sola spẽs diffinit̃. Alioꝰ dat̃ ꝑ ꝓprietates accidentales. Qꝛ em̃ mlt̃a nõ habent differentias essentiales sicut ens. in habentibꝰ aũt nõ sunt nobis note. ideo circũloquimur eas. ꝛ ꝑ ꝓprietates accidentales declaramꝰ rei naturã. Et tũc nõ habet rõnẽ diffinitõis ꝓprie. sed vocat̃ descriptio. Et sic potest cõpetere om̃i rei de qua potest haberi aliqua cognitio. Quãuis aũt s̃m pħm diffinitio vocet̃ terminꝰ ꝛ aliquõ debeat dari sine copula vt ptꝫ. ĳ. posterioꝝ. nihilominꝰ qꝛ datur ex genere ꝛ differẽtia q̃tum ad diffinitionẽ ꝓprie dictam. vel ex aliq̃bꝰ loco generis ꝛ differẽtie q̃tũ ad descriptionem. ꝛ